

Rozsudek Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 13.04.1994, sp. zn. 3 T 25/94, ECLI:CZ:OSJN:1994:3.T.25.1994.1

Číslo: 2/1995

Právní věta: Technický průkaz motorového vozidla i osvědčení o tomto průkazu jsou veřejnými listinami ve smyslu § 176 odst. 1 tr. zák.

Soud: Okresní soud v Jablonci nad Nisou

Datum rozhodnutí: 13.04.1994

Spisová značka: 3 T 25/94

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Listiny veřejné, Padělání a pozměňování veřejné listiny

Předpisy: 140/1961 Sb. § 176 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Jablonci nad Nisou uznal obžalovaného A. S. vinným trestným činem padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák. proto, že v přesně nezjištěné době před 27.11.1993 si v Polsku opatřil padělané technické průkazy motorového vozidla, na které otiskl razítka Policie ČR a Severočeských vodovodů a kanalizací, jež byla rovněž falešná, aby technických průkazů užil jako pravých při převozu odcizených vozidel přes hranici. Odsouzen byl za to k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na šest měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem. Dále mu byly uloženy tresty vyhoštění z území České republiky a propadnutí věci - dvou technických průkazů motorového vozidla a tří razítek.

Z odůvodnění:

Obžalovaný A. S. přijel dne 27.11.1993 automobilem Mitsubishi do Jablonce nad Nisou, pohyboval se v dopoledních hodinách na sídlišti ve Mšeně, kde poblíže domu č. 30 v Jablonci nad Nisou byla jeho činnost sledována svědkem J. N. Svědek si všiml, že obžalovaný se podezřele pohybuje kolem zaparkovaného vozidla Škoda Favorit a v ruce má přístroj, který připomínal svědku akumulátorový rychlošroubovák. Proto jeho chování sledoval pomocí dalekohledu a zjistil, že u automobilu Škoda Favorit poté, co se od něho obžalovaný vzdálil, chybí státní poznávací značka, a protože znal majitele vozidla, tento fakt mu sdělil. Věc byla okamžitě oznámena policii a obžalovaný byl zajištěn. Při převozu na OOP v Jablonci nad Nisou obžalovaný vyhodil ze svého vozu dva technické průkazy motorových vozidel, které však byly policisty nalezeny. Při další prohlídce vozu byly zajištěny tři kusy razítek, z nichž jedno mělo zkomolenými slovy nahradit razítko Severočeských vodovodů a kanalizací

Teplice. Zároveň byl zajištěn i akumulátorový rychlošroubovák. Obžalovaný při prvním výslechu doznal, že skutečně odmontoval SPZ z uvedeného vozu, že je sběratelem SPZ, aniž dokázal vysvětlit, proč odmontoval obě značky. Dále popsal, jakým způsobem získal falsifikáty dvou technických průkazů motorových vozidel a razítek, z nichž dvě sám otiskl do získaných průkazů.

Při dalším výslechu v přípravném řízení toto jednání plně popřel. Uvedl, že SPZ našel ve sněhu poblíže zaparkovaného vozu Škoda Favorit. Technické průkazy k motorovým vozidlům a razítka objevil náhodou v jednom vozidle Volha, jehož koupi zprostředkoval pro nezjištěného Ukrajince. Změnu výpovědi odůvodnil tím, že tlumočník přítomný při prvním výslechu neovládal polštinu a zřejmě v důsledku toho má první výpověď jiný obsah. U hlavního líčení setrval na změněné výpovědi. Soud provedl ověření způsobilosti tlumočnicka R. P. ve znalostech polského jazyka a zjistil, že se jedná o muže narozeného v roce 1967, který žije posledních dvacet let v České republice se svou matkou. Jeho rodiče jsou polští občané stejně jako on sám. Narodil se v Polsku, kde trávil část svého dětství, tam má také většinu příbuzných, a Polsko navštěvuje pravidelně. Uvedl, že v případě výslechu obžalovaného nebyly žádné problémy s překladem. Pokud některý technický nebo právní výraz nedovedl doslovně přeložit, použil opisných výrazů a dával možnost obžalovanému dodatečnými otázkami se dobrat smyslu. Obžalovaný této možnosti nevyužíval, přikyvoval na doklad toho, že rozumí. Tlumočník měl pocit, že v některých okamžicích bylo tlumočení nadbytečné, že obžalovaný rozumí otázce položené v češtině. V podstatě totéž bylo zjištěno i z vyjádření soudního tlumočnicka PhDr. M., který uvedl, že R. P. ovládá hovorovou polštinu a speciální výrazy technického rázu je schopen v polštině opsat, aniž by došlo ke změně významu. Svědek N. popsal, z jakého důvodu obžalovaný upoutal jeho pozornost, proč ke svému pozorování použil dalekohled a zmínil se o zvláštním předmětu, který obžalovaný měl v ruce, když se shýbal k vozidlu Škoda Favorit. Obhajoba obžalovaného byla dále vyvrácena i nálezem akumulátorového rychlošroubováku.

Po zvážení těchto důkazů vycházel soud z první výpovědi obžalovaného v přípravném řízení, která nebyla zpochybněna, neboť skutečnosti popisované tehdy obžalovaným byly v souladu s dalšími zjištěnými důkazy, zejména s výpovědí J. N., existencí zajištěných razítek, která jsou velmi nezdařilými falsifikáty, nepochybně zhotovenými mimo území naší republiky. K tomu rovněž přistupuje i nález akumulátorového rychlošroubováku.

Soud dospěl k závěru, že obžalovaný padělal technické průkazy motorových vozidel (opatřil si falešné průkazy a do nich otiskl falešná razítka) v úmyslu užít těchto dokladů jako pravých. Tomu nasvědčuje odcizení státních poznávacích značek motorových vozidel. Technický průkaz motorového vozidla je veřejnou listinou ve smyslu citovaného ustanovení trestního zákona, neboť je vydáván, resp. jsou do něho zapisovány podstatné údaje o vozidle a jeho držiteli, státním orgánem (Dopravním inspektorátem Policie České republiky) v rámci jeho pravomoci a zjišťuje se jím určitý stav (§ 88 vyhl. č. 145/1956 Sb.). Jednání obžalovaného tak bylo kvalifikováno jako trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák.

Pro úplnost je třeba dodat, že stejnou povahu jako technický průkaz o motorovém vozidle má i osvědčení o takovém průkazu vydávané Dopravním inspektorátem Policie České republiky podle § 89 vyhl. č. 145/1956 Sb. Rovněž toto osvědčení je veřejnou listinou ve smyslu § 176 odst. 1 tr. zák.